

Adeu a Illa

SIMONA GAY

L'estiu s'acaba i jo me'n vaig.
Te dic adeu, vileta d'Illa,
i d'aqueix sol que per tu brilla
bé me'n voldria endur un raig.

Prou ton imatge m'enduré,
rossa flor dins la rica plana;
país de sol i tramuntana,
te deixi sempre amb enyorer.

S'alça carrat ton campanar
de pedra grisa i marbre rosa,
i sap sa veu tan amistosa
que el dol i el goig té d'esgranar.

Si guarda vila i riberal
ple d'ocellets i la muralla
que t'entorneja i t'abrigalla,
guardi les fonts i el vell portal.

Amb tes mil fonts, frescos tresors,
de tot lloc raja l'aigua clara.
També la terra és bona mare
abundadosa en els teus horts.

Ara rosseja el teu vinyer,
la figa és seca a la figuera;
passant el pont de la ribera
veuré l'oliu i el manglaner.

El manglaner deu ésser bord,
que sempre amarga la manglana
i tot picant l'oliva guana
la griva diu: «Adeu, amor».

Sembla de plata el vell oliu.
El fonoll diu; «Vinguin castanyes»,
si al deixar plana i muntanyes,
s'atansarà l'hivern geliu.

No colliré al país meu
l'oliva negra a l'oliveda,
baixant al clor de la font freda,
quan Canigó serà tot neu.

I no veuré la plana en flor.
Tornaré quan serà rogenca
tota la fruita primerenca
sota del cel acollidor.

GAY, Simona (1992): *Obra poètica*. Barcelona: Columna.